

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกีฬามีความสำคัญต่อประชาชนและประเทศทั้งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการส่งเสริมสุขภาพ โดยพบว่าประชาชนมีความตื่นตัวในการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้นและรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านกีฬาที่มีต่อการพัฒนาด้านทรัพยากรบุคคลของประเทศ ในการพัฒนาด้านกีฬาของประเทศไทยมีแผนพัฒนาด้านกีฬาแห่งชาติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายใต้การกำกับดูแลของการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาด้านกีฬามาแล้ว 3 ฉบับ ได้แก่ แผนพัฒนาด้านกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) แผนพัฒนาด้านกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) แผนพัฒนาด้านกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) และปัจจุบันใช้แผนพัฒนาด้านกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านการพัฒนาด้านพื้นฐาน การกีฬาเพื่อมวลชน การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และใช้หลักการบริหารจัดการกีฬาทุกภาคส่วน (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2550, บทนำ) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพให้มีความสำคัญต่อการพัฒนาชนคึกคักที่มีศักยภาพสู่การเป็นกีฬาอาชีพอย่างแท้จริง โดยมีองค์ประกอบจำนวนนักกีฬาอาชีพที่มีคุณภาพเพียงพอและมีรายได้จากการประกอบอาชีพนักกีฬาเพื่อพัฒนาสู่กีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐานสากลมีการสนับสนุนจากภาคเอกชนจนมีการจัดการแข่งขันที่มีผู้ชมอย่างต่อเนื่อง (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2550, หน้า 26) ปัจจัยที่จะทำให้กีฬาอาชีพประสบความสำเร็จ ได้แก่ บุคลากรมืออาชีพ การตลาด วิสัยทัศน์ ทุนสังคม และโครงสร้างด้านกีฬา ในการนี้จึงต้องมีกฎหมายกีฬาอาชีพ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านกีฬาอาชีพให้ได้มาตรฐาน เป็นกลไกพัฒนาด้านกีฬาเพื่อต่อยอดความเป็นเลิศ พร้อมทั้งประกันการ เข้าสู่เป็นนักกีฬาอาชีพ ในการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพ มีสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์เป็นองค์กรที่ดูแลในด้านการบริหารจัดการและจัดการแข่งขัน ส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาทุกระดับ ปัจจุบันนักกีฬาฟุตบอลของประเทศไทยมีความสามารถเป็นอันดับที่ 2 ของทวีปเอเชียและเป็นอันดับที่ 12 ของโลก และมีนักกีฬาฟุตบอลอาชีพและผู้ฝึกสอน ฟุตบอลอาชีพที่ไปทำหน้าที่นักกีฬาอาชีพและผู้ฝึกสอนอาชีพในต่างประเทศหลายคน นอกจากนี้ประเทศไทยยังจัดการแข่งขันฟุตบอลถ้วยอาชีพมาแล้ว 2 ครั้ง สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ได้พยายามที่จะพัฒนาฟุตบอลให้สู่ความเป็นอาชีพมากขึ้น

และได้มีโอกาสเข้าไปแข่งขันในระดับโลกมาแล้วถึง 3 ครั้ง โดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ได้หาแนวทางเพื่อให้ประเทศไทยมีโอกาสชนะเลิศในการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย และเข้าไปแข่งขันฟุตบอลในระดับโลกทุก ๆ 4 ปี โดยหวังที่จะเข้าไปแข่งขันในรอบลึก ๆ ซึ่งยังมีประเด็นและปัญหาอุปสรรคมากมาย นอกจากนี้สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ยังได้ส่ง ผู้ฝึกสอนไปอบรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และส่งนักกีฬา และผู้ฝึกสอนฟุตบอลไปเป็นนักกีฬาอาชีพและผู้ฝึกสอนฟุตบอลอาชีพยังประเทศต่าง ๆ ส่วนในด้านการบริหารจัดการยังขาดความเป็นระบบอาชีพ เพราะคนไทยยังยึดติดกับวัฒนธรรมในการชมกีฬาต้องชมฟรีเสียส่วนใหญ่และยังขาดผู้สนับสนุนทำให้ขาดรายได้ซึ่งถือว่าเป็นฐานสำคัญที่สุดในการนำไปสู่การพัฒนาอาชีพ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544 ข, หน้า 11)

กีฬาฟุตบอลเป็นชนิดกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมากทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ด้วยเหตุผลที่ว่ากีฬาฟุตบอลสามารถเล่นได้ง่ายและใช้พื้นที่ในการเล่นหรือแข่งขันน้อย รวมทั้งจำนวนนักกีฬาที่เข้าแข่งขันจำนวนไม่มากนัก และกีฬาฟุตบอลเป็นที่ยอมรับในระดับโลก ทำให้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติยอมรับและรับรองการแข่งขัน กีฬาฟุตบอลไว้ภายใต้การควบคุมดูแลกว่า 100 ประเทศจากทวีปต่าง ๆ (สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, 2550, หน้า 15)

ปัจจุบันมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกมาแล้ว 6 ครั้ง ได้แก่ ค.ศ. 1989 (พ.ศ. 2532) ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 1 ที่ประเทศฮอลแลนด์ ครั้งที่ 2 ค.ศ. 1992 (พ.ศ. 2535) ที่ประเทศอังกฤษ ครั้งที่ 3 ค.ศ. 1996 (พ.ศ. 2539) ที่ประเทศสเปน ครั้งที่ 4 ค.ศ. 2000 (พ.ศ. 2543) ที่ประเทศกัวเตมาลา ครั้งที่ 5 ค.ศ. 2004 (พ.ศ. 2547) ที่ประเทศจีนใต้หวัน ครั้งที่ 6 ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) ที่ประเทศบราซิล สำหรับการแข่งขัน ฟุตบอลชิงแชมป์ในระดับทวีปได้มีการแข่งขันฟุตบอล หลายรายการ โดยมีสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเป็นผู้ดูแล เช่น มีการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์ยุโรป มีการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2542 ที่ประเทศมาเลเซีย ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2543 ที่ประเทศไทย ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2544 ที่ประเทศสาธารณรัฐอิหร่าน ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2545 ที่ประเทศอินโดนีเซีย ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2546 ที่ประเทศสาธารณรัฐอิหร่าน ครั้งที่ 6 พ.ศ. 2547 ที่ประเทศมาเก๊า ครั้งที่ 7 พ.ศ. 2548 ที่ประเทศเวียดนาม ครั้งที่ 8 พ.ศ. 2549 ที่ประเทศอุซเบกิสถาน ครั้งที่ 9 พ.ศ. 2550 ที่ประเทศญี่ปุ่นและครั้งที่ 10 พ.ศ. 2551 ที่ประเทศไทย (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย, 2551, หน้า 1) และนอกจากนี้ทีมนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยยังได้สิทธิไปแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกซึ่งจัดการแข่งขันทุก ๆ 4 ปี ได้ถึง 3 ครั้ง จากกระแสดังกล่าวทำให้กีฬาฟุตบอลเป็นที่นิยมมาก มีการเล่นทั้งในระดับเยาวชน เยาวชนและประชาชน ประเทศไทยมีการจัดการแข่งขันในระดับภูมิภาค ทำให้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วและมีการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอล อย่างไรก็ตามรูปแบบการบริหารจัดการฟุตบอล แบบความเป็นกีฬาอาชีพ ก็ยังไม่เทียบเท่ากับการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลของ

ทวีปยุโรปและทวีปอเมริกา เช่น ประเทศสเปนและประเทศบราซิล เพราะว่่านักกีฬา ฟุตบอลอาชีพ ประเทศบราซิลและประเทศสเปน เป็นนักกีฬาอาชีพอย่างเต็มตัวมีผู้ชมการแข่งขันมากมาย งบประมาณที่ได้ลงทุนไปสามารถกลับคืนมาสู่รัฐในรูปแบบของภาษี ทำให้หน่วยงานของเอกชนที่มีเงินทุนมีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กล้าที่จะลงทุนทำธุรกิจให้การสนับสนุนในการพัฒนานักกีฬาฟุตบอลให้ก้าวไปสู่ นักกีฬาอาชีพ และค่าตัวของนักกีฬาก็สูงเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้การบริหารจัดการที่เป็นมืออาชีพ ทำให้มีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ทำให้นักกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีระเบียบวินัยมากขึ้น นอกจากนี้การส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐและเอกชนมีการประสานงานที่ดีมีความรู้และความเข้าใจ มีประสบการณ์เกี่ยวกับธุรกิจด้านการจัดการแข่งขัน ธุรกิจเกี่ยวกับการบริหารจัดการสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา ผู้จัดการมืออาชีพที่จะต้องมีการกิจที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาอาชีพซึ่งจะต้องพัฒนาไปทั้งระบบ

ในการบริหารจัดการในองค์กรกีฬาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร จะต้องมีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลรวมถึงการตัดสินใจอย่างถูกต้องและมีการปฏิบัติการได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร อาจมีการใช้ทรัพยากรในการบริหารของ 4 M ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์รวมทั้งการบริหารจัดการ นอกจากนี้การบริหารจัดการยังรวมถึงหน้าที่การบริหารจัดการหรือกระบวนการของการบริหารจัดการ (Functions of Management) ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ การควบคุม (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, สุดา สุวรรณภิรมย์, เชาวลิต ประภวานนท์ และสมศักดิ์ วานิชยาภรณ์, 2545, หน้า 20) สำหรับการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ในการดำเนินการด้านกีฬาฟุตบอลอาชีพได้มีคณะบุคคลที่ดำเนินการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพ และผลการดำเนินงาน สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ยังไม่สามารถประสานงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข่าวด้านกีฬาฟุตบอลอาชีพ ซึ่งเป็นฟุตบอลอาชีพลีกสูงสุดของประเทศ ยังไม่สามารถบริหารจัดการตามนโยบายแบบกีฬาอาชีพได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับสุพิตร สมาชิกโต (2538, หน้า 38) ได้กล่าวไว้ว่า “ปัจจัยการพัฒนา กีฬาอาชีพอยู่ที่ผู้บริหารและการบริหารจัดการ ซึ่งในการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอล ด้านบุคลากร ถือว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญมากที่สุด มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารจัดการกีฬาอาชีพอย่างแท้จริงไม่เพียงพอทำให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพและประสบปัญหาเกิดขึ้นในการแข่งขันมากมาย สถานที่ที่ใช้ในการแข่งขันและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแข่งขันไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นมาตรฐาน ไม่มีสนามเป็นของตนเอง หรือไม่มีความพร้อมด้านสนามแข่งขัน เพราะว่าจะต้องใช้สนามแข่งขันเป็นจำนวนมาก หากมีการเพิ่มสนามแข่งขัน ต้องมีการเพิ่มเจ้าหน้าที่ดำเนินการของแต่ละสนามเพิ่มขึ้น รวมทั้ง

อุปกรณ์ที่ดำเนินการจัดการแข่งขันก็ต้องเพิ่มตามไปด้วย ด้านงบประมาณในการดำเนินการบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพได้รับงบประมาณในการดำเนินการอย่างจำกัด จากการประเมินผลของการดำเนินงานของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544 ระยะครึ่งแผน พ.ศ. 2540-2542) พบว่า การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ยังไม่ได้รับการพัฒนากีฬาอาชีพอย่างแท้จริง บุคลากรด้านกีฬาอาชีพยังมีจำนวนน้อย และคุณภาพยังไม่ได้มาตรฐาน สากล กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพยังไม่ได้ประกาศใช้ การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพยังไม่ได้มาตรฐาน การสนับสนุนกีฬาอาชีพจากภาคเอกชนและผลตอบแทนด้านสิทธิประโยชน์ด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับต่ำ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544 ข, หน้า ข) สอดคล้องกับ สรุปการพัฒนาด้านการกีฬาตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544 ข, หน้า 14) ผลการดำเนินงานกีฬาอาชีพยังไม่บรรลุเป้าหมาย กฎหมายกีฬาอาชีพยังไม่ได้ประกาศใช้ เอกชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกีฬาอาชีพน้อย ในการดำเนินงานด้านกีฬาฟุตบอล ของประเทศไทยยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือกีฬาฟุตบอลยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน ซึ่งทั้งบุคลากรทางการกีฬาฟุตบอลเพื่อการอาชีพ ได้รับการพัฒนาไปสู่ระดับสากลน้อย

จากการพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพทางด้านการบริหารจัดการและด้านนโยบาย ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นมาตรฐาน จึงทำให้การดำเนินงานพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพ ยังไม่เป็นกีฬาอาชีพอย่างแท้จริง เกิดปัญหาในการดำเนินการและขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และขาดผู้สนับสนุนในการจัดการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งว่าต้องมีรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานและเป็นกีฬาอาชีพอย่างแท้จริง ซึ่งผู้วิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย โดยเฉพาะผู้วิจัยปัจจุบันเป็นวิทยากรและคณะกรรมการ ผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีส่วนในการพัฒนาในด้านการควบคุมการแข่งขันฟุตบอล การให้ความรู้ด้านกติกาให้กับทีมที่เข้าแข่งขัน รวมทั้งการพัฒนาด้านการตัดสินของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลอาชีพ รวมถึงด้านการดำเนินการบริหารจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย มีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬา ฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย เพื่อทราบปัญหาที่แท้จริง และสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬา ฟุตบอลอาชีพในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เป็นประโยชน์และใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐาน มีประสิทธิภาพและเป็นกีฬาอาชีพอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

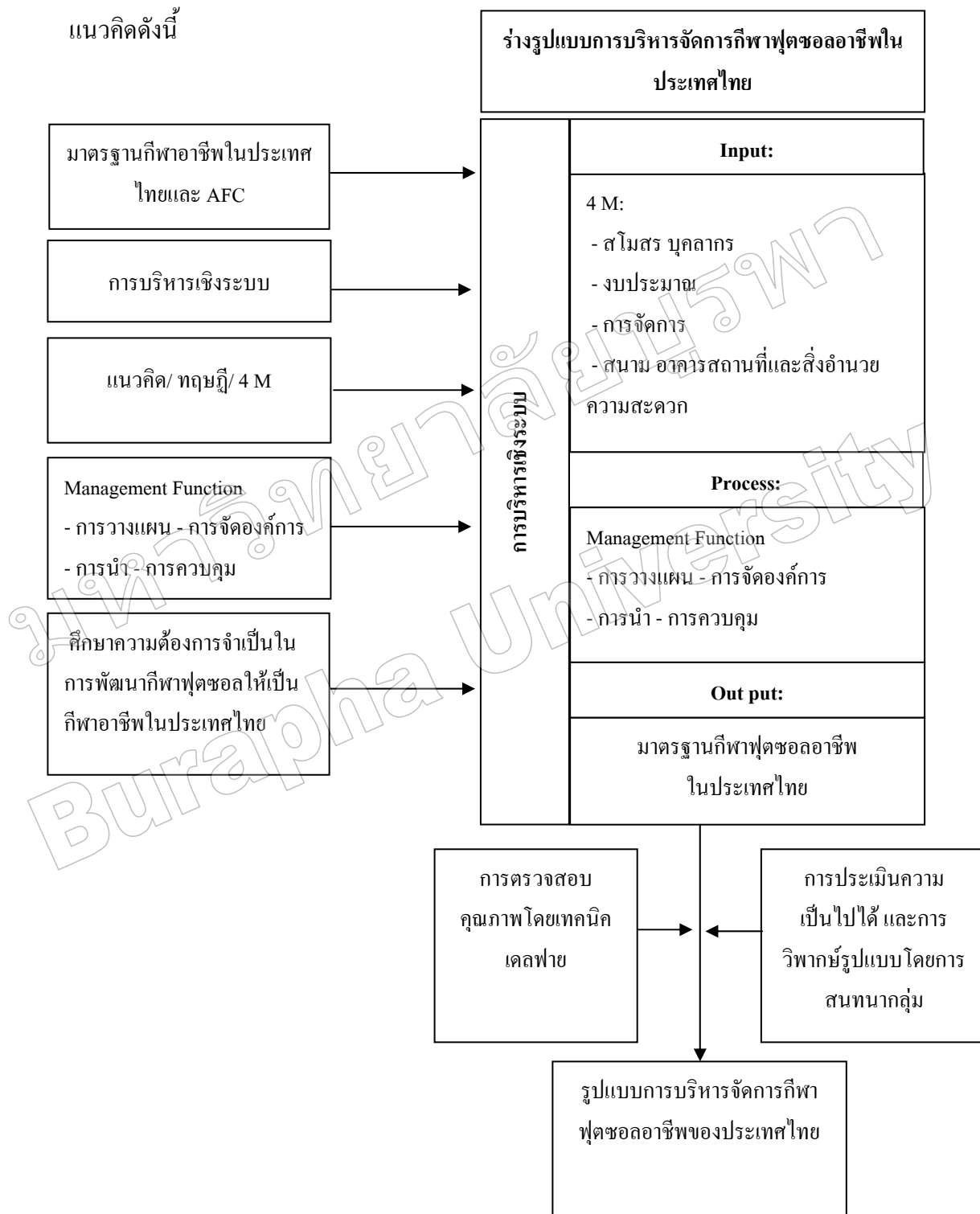
1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นในพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทย
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย
2. เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ ในการดำเนินงานกีฬาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาฟุตบอลอาชีพ
3. เป็นแนวทางในการไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย
4. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยกำหนดขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทยโดยศึกษาแนวคิดหลักการบริหารจัดการ ดำเนินการโดยศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี การบริหารองค์การตามแนวคิดของ Carroll and Gillen (1987 อ้างถึงใน วิโรจน์ สารรัตนะ, 2545, หน้า 3) ทฤษฎีระบบตามแนวคิดของ Ludwig Bechtel (1967 อ้างถึงใน อัมพร ชำรงลักษณะ, 2551, หน้า 17) และทฤษฎีหน้าที่การบริหารจัดการแนวคิดของ Dessler (1998, p. 679) Holt (1990, p. 10) ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญจิตติ, สุดา สุวรรณภิรมย์, เขวลิต ประภาวนนท์ และ สมศักดิ์ วานิชยาภรณ์ (2545, หน้า 20-22) และเสนาะ ดิยาว (2546, หน้า 13-14) โดยการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทย ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์จากรองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยฝ่ายกีฬาอาชีพ และสิทธิประโยชน์

1.1.2 วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทย ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์จากรองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยฝ่ายกีฬาอาชีพและสิทธิประโยชน์

1.2 การศึกษามาตรฐานการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) ดำเนินการโดยวิเคราะห์และสังเคราะห์จากเอกสารและตำรา

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทย

2.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ กีฬา ฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยในด้านแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องการบริหารองค์การ ทฤษฎีระบบ จากเอกสาร หนังสือ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.2.1 การบริหารจัดการองค์การตามแนวคิดของ Carroll and Gillen (1987 อ้างถึงใน วิโรจน์ สารรัตนะ, 2545, หน้า 3)

2.2.2 ทฤษฎีระบบตามแนวคิดของ Beetalanffy (1967 อ้างถึงใน อัมพร ชำรงลักษณ์, 2551, หน้า 17)

2.2.3 ทฤษฎีหน้าที่การบริหารจัดการแนวคิดของ Dessler (1998, p. 679) Holt (1990, p. 10) ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545, หน้า 20-22) เสนาะ ดิยาวี (2546, หน้า 13-14)

2.3 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทย ได้แก่ รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยฝ่ายกีฬาอาชีพและสิทธิประโยชน์

2.4 การศึกษามาตรฐานการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) ดำเนินการโดยวิเคราะห์และสังเคราะห์จากเอกสารและตำรา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย
มีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการนำผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มาดำเนินการเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1.1 ด้านการบริหารจัดการสโมสร
- 1.2 ด้านการบริหารงบประมาณ
- 1.3 ด้านการบริหารการตลาด สิทธิประโยชน์ การประชาสัมพันธ์และแฟนคลับ
- 1.4 ด้านการพัฒนาความสามารถนักกีฬา

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารด้านการบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพ จำนวน 21 คน ประกอบด้วย

- 2.1 เลขาธิการสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 1 คน
- 2.2 อุปนายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 1 คน
- 2.3 นายกสมาคมผู้ตัดสินฟุตบอลอาชีพ จำนวน 1 คน
- 2.4 อุปนายกสมาคมผู้ตัดสินฟุตบอลอาชีพ จำนวน 1 คน
- 2.5 ผู้อำนวยการการกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศ จำนวน 1 คน
- 2.6 ผู้อำนวยการการกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายพัฒนากีฬาอาชีพ จำนวน 1 คน
- 2.7 ผู้จัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ จำนวน 4 คน

2.8 ผู้เชี่ยวชาญกีฬาฟุตบอลอาชีพ จำนวน 3 คน

2.9 สื่อมวลชน จำนวน 3 คน

2.10 ประธานผู้ตัดสิน จำนวน 1 คน

2.11 ผู้ควบคุมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ จำนวน 4 คน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย
มีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยไปใช้จริง โดยการนำรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย เพื่อทำการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบ และดำเนินการวิพากษ์รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยโดยการสนทนากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร ด้านการบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยไปใช้จริง ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย จำนวน 176 คน ประกอบด้วย

2.1.1 เจ้าของทีม ประธานสโมสร จำนวน 12 คน

2.1.2 ผู้จัดการทีมฟุตบอลอาชีพ จำนวน 12 คน

2.1.3 ผู้ฝึกสอนทีมฟุตบอลอาชีพ จำนวน 12 คน

2.1.4 นักกีฬาฟุตบอลอาชีพ จำนวน 120 คน

2.1.5 ผู้ควบคุมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ จำนวน 5 คน

2.1.6 ผู้ตัดสินฟุตบอลอาชีพ จำนวน 10 คน

2.1.7 เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน จำนวน 5 คน

2.2 ผู้ให้ข้อมูลการวิพากษ์รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยโดยการสนทนากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร ด้านการบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย จำนวน 7 คน ประกอบด้วย

2.2.1 อุปนายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

2.2.2 รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยฝ่ายกีฬาอาชีพและสิทธิประโยชน์

2.2.3 อุปนายกสมาคมผู้ตัดสินฟุตบอลอาชีพ

2.2.4 เจ้าของสโมสรฟุตบอลลีก

2.2.5 สื่อมวลชน

2.2.6 ผู้ประเมินผู้ตัดสินและผู้ควบคุมการแข่งขันของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย

2.2.7 ผู้ควบคุมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลอาชีพ หมายถึง ผู้ฝึกสอนที่ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพ จากการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย “ฟุตบอล ไทยแลนด์ ลีก” ซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนที่มีระดับความสามารถสูง และได้รับเงินตอบแทนเป็นรายได้หลักในการประกอบอาชีพ
2. นักกีฬาฟุตบอลอาชีพ หมายถึง นักกีฬาที่เล่นกีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพ จากการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย “ฟุตบอล ไทยแลนด์ ลีก” ซึ่งเป็นนักกีฬาที่มีระดับความสามารถสูง และได้รับเงินตอบแทนเป็นรายได้หลักในการประกอบอาชีพ
3. ผู้จัดการทีมฟุตบอลอาชีพ หมายถึง ผู้ที่เป็นผู้จัดการทีมกีฬาฟุตบอล จากการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย “ฟุตบอล ไทยแลนด์ ลีก” ซึ่งเป็นผู้จัดการทีมที่มีระดับความสามารถสูง และได้รับเงินตอบแทนเป็นรายได้หลักในการประกอบอาชีพ
4. ผู้ตัดสินฟุตบอลอาชีพ หมายถึง ผู้ตัดสินที่ตัดสินกีฬาฟุตบอลที่ปฏิบัติหน้าที่ตัดสินฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย “ฟุตบอล ไทยแลนด์ ลีก” ซึ่งเป็นผู้ตัดสินที่มีระดับความสามารถสูง และได้รับเงินตอบแทนเป็นรายได้หลักในการประกอบอาชีพ
5. ผู้จัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ หมายถึง ผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย “ฟุตบอล ไทยแลนด์ ลีก”
6. ผู้ควบคุมการแข่งขัน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย “ฟุตบอล ไทยแลนด์ ลีก” ซึ่งเป็นผู้ควบคุมการแข่งขันของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
7. เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย “ฟุตบอล ไทยแลนด์ ลีก”
8. ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารในการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอล ได้แก่ ผู้บริหารการกีฬาแห่งประเทศไทยที่รับผิดชอบกีฬาอาชีพ หรือ กรรมการบริหารสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือคณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ประจำปี พ.ศ. 2553 หรือผู้บริหารบริษัทที่สนับสนุนการแข่งขันที่รับผิดชอบด้านกีฬาฟุตบอล
9. ผู้เชี่ยวชาญกีฬาฟุตบอลอาชีพ หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารกีฬาฟุตบอลอาชีพ หรือการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

10. ผู้เชี่ยวชาญสื่อมวลชนทางการกีฬาฟุตบอล หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเสนอข่าวกีฬาฟุตบอล อย่างน้อยจำนวน 3 ปีขึ้นไป ได้แก่ นักเขียนกีฬาฟุตบอล นักหนังสือพิมพ์ นักจัดรายการวิทยุ หรือโทรทัศน์

11. การบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพ หมายถึง กระบวนการในการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพซึ่งเป็นวิธีการอย่างมีหลักเกณฑ์

12. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬา หมายถึง รูปแบบการดำเนินการบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย โดยแยกออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 กระบวนการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพ โดยมีขั้นตอน การวางแผน การจัดองค์การ การนำ การควบคุม ส่วนที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการทีมและสโมสร ด้านการบริหารจัดการองค์กรและด้านการบริหารจัดการแข่งขัน

13. กีฬาเพื่อการอาชีพ หมายถึง กีฬาที่ได้รับความนิยมของประชาชนอย่างแพร่หลายทั้งผู้ชม และผู้เล่น นักกีฬามีระดับความสามารถสูง มีการบริหารจัดการและการจัดการแข่งขันที่เป็นระบบมาตรฐาน มีองค์กรกีฬาอาชีพ มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องได้รับเงินตอบแทนเป็นเงินรายได้สามารถเลี้ยงชีพได้